

Dosarul nr. 2ra-1151/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. A. Donos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

4 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Anatolie Țurcan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatoli Gladciuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale „Termogaz Bălți” împotriva lui Anatoli Gladciuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 16 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Termogaz Bălți”, casată integral hotărârea din 14 octombrie 2020 a Judecătoriei Bălți sediul central și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 9 martie 2020, ÎM „Termogaz Bălți” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatoli Gladciuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit prestărilor de servicii dintre ÎM „Termogaz Bălți” și Anatoli Gladciuc, la 3 februarie 2020, conform decontărilor din contul personal, cuantumul sumei datorate pentru consumul de energie termică constituie 1 813 de lei.

A remarcat că condițiile legale care reglementează litigiul dat, de către furnizor au fost respectate pe deplin, însă, consumatorul Anatoli Gladciuc, încălcând intenționat termenii de plată, nu și-a onorat obligația de a achita valoarea energiei termice consumate la timpul stabilit conform prevederilor legale.

Astfel, din cauza inconsecvenței onorării obligațiunilor, pe perioada lunii ianuarie 2020, pârâtul a fost preîntâmpinat în scris privind datoria pe care o are, în același timp solicitările de plată formate înainte de luna ianuarie 2020, de a achita integral suma datorată, la depunerea cererii au rămas nesoluționate.

De asemenea, pârâtul a fost avertizat că în caz de neachitare a datoriilor pentru consumul de energie termică livrată, ÎM „Termogaz Bălți” va fi nevoită de a apela în instanța de judecată, fapt care va atrage obligația să achite și cheltuielile de judecată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 25 pct. 5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, art. 8, 9, 512, 514, 970-979 Cod civil, art. 28, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Anatoli Gladciuc în beneficiul ÎM „Termogaz Bălți” a datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 1 813 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 270 de lei.

Prin hotărârea din 14 octombrie 2020 a Judecătorei Bălți, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că în certificatul privind calculul pentru energia termică este indicată suprafața totală de încălzire 3,07 m², însă, conform actului de decontare din 30 iunie 2010, suprafața totală de încălzire este „0”.

Astfel, a conchis prima instanță că ÎM „Termogaz Bălți” nu a confirmat prin probe concludente și pertinente că pârâtului i-au fost prestate servicii de încălzire în apartament în perioada 1 februarie 2017 - 3 februarie 2020 în sumă de 1 813 de lei.

Prin decizia din 16 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de ÎM „Termogaz Bălți”, casată integral hotărârea din 14 octombrie 2020 a Judecătorei Bălți sediul central și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă.

Au fost încasate de la Anatoli Gladciuc în beneficiul ÎM „Termogaz Bălți” datoria în mărime de 1 813 de lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 472,50 de lei.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit că prin actul cu privire la deconectarea apartamentului, a încăperii locative de la sistemul de încălzire, întocmit la 30 iunie 2010, se confirmă că apartamentul nr. XX din mun. XXXXX str. XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate lui Anatoli Gladciuc, a fost deconectat integral de la sistemul centralizat de energie termică, astfel încât prin apartament nu trec țevi de tranzit.

Totodată, instanța de apel a constatat că potrivit calculului desfășurat prezentat instanței de către ÎM „Termogaz Bălți”, în perioada 1 februarie 2017 - 3 februarie 2020, a fost acumulată o datorie pentru pierderile normative în sumă de 1 813,82 de lei, calculul fiind efectuat în mărime de 5 % din toată suprafața apartamentului, ce reprezintă pierderile normative suportate de furnizor.

Instanța de apel a evidențiat că potrivit modificărilor operate prin Hotărârea Guvernului nr. 628 din 20 mai 2016 se calculează plata nominalizată în mărime de 5 % pentru perioada 1 februarie 2017 - 3 februarie 2020.

Astfel, a conchis instanța de apel că prima instanță a omis că legea stabilește în mod imperativ faptul că obligațiile pot apărea și din alte temeiuri decât cele contractuale și anume în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, în lipsa contractului încheiat cu consumatorii (proprietarii, chiriașii,

locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine și încăperilor nelocative), aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate conform facturilor primite.

La 9 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Anatoli Gladciuc a declarat recurs împotriva deciziei din 16 martie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material, au fost încălcate normele dreptului procesual, a avut loc încălcarea principiului dreptului la un proces echitabil.

A subliniat că intimata, contrar normelor legale, pretinde o plată pentru un serviciu neprestat.

A precizat că în apartamentul ce îi aparține, cu respectarea tuturor cerințelor, au fost deconectate toate cele 4 țevi de tranzit (coloane de încălzire tranzitorii în apartament nu sunt), suprafața de încălzire în apartamentul deconectat este de „zero” m², întreprinderea ÎM „Termogaz Bălți” încetează orice relație în serviciul de prestare a energiei termice către încăperea deconectată din data încheierii actului de deconectare (din 30 iunie 2010).

Astfel, legislația la momentul faptelor și în special, Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 nu prevedea nicio plată de la proprietarii apartamentelor deconectate totalmente de la sistema de încălzire.

Mai mult ca atât, în casa nr. XX din str. XXXXX mun. XXXXX nu există sistema de încălzire a scărilor, nu există subsol/demisol și nu există etaj tehnic în care ar putea fi sisteme de apă și canalizare care ar necesita vreo încălzire.

Toate apartamentele din casa nr. XX str. XXXXX mun. XXXXX sunt privatizate și conform art. 14 alin. (2) din Legea nr. 1068-XIV din 22 iunie 2000, sunt scoase de la balanța Gospodăriei Locativ Comunale și deservirea tuturor sistemelor inginerești și a elementelor constructive ale casei proprietarii o fac din cont propriu.

A considerat că acțiunile intimatei privind încasarea unei datorii inexistente sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece dânsul este impus la plăți inexistente, contrar principiului neretroactivității legii civile, prevăzut de art. 6 alin. (1) Cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019) și art. 7 alin. (1) Cod civil (în vigoare din 1 martie 2019).

La fel, a subliniat că Hotărârea Guvernului nr. 628 din 20 mai 2016, prin care au fost introduse modificări în Anexa nr. 7 a Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, a fost emisă peste 6 ani de la deconectarea totală a apartamentului ce-i aparține de la energia termică.

Prin urmare, această prevedere este aplicabilă persoanelor care și-au deconectat apartamentele, după intrarea în vigoare a acestei prevederi, de la sistema centrală de încălzire.

În susținerea poziției de a admite acțiunea depusă de ÎM „Termogaz Bălți”, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe art. 7, 512, 572 și 971 Cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019), care sunt norme ce țin de obligații reale și existente în baza unui contract valabil încheiat ce ar prevedea drepturi și obligații între părțile contractante.

Însă, între părțile litigante, în pofida normelor enunțate, nu există un raport obligațional, or nici chiar în virtutea legii aceste sume nu urmează a fi achitate, deoarece serviciile nu au fost prestate de către intimată.

Concluzia instanței de apel expusă în decizia contestată privind prestarea serviciilor de energie termică este în contradicție cu circumstanțele cauzei, în care există elemente probatorii ce infirmă pretențiile ÎM „Termogaz Bălți”.

Astfel, instanța de apel eronat a reținut raporturi obligaționale între dânsul și ÎM „Termogaz Bălți”.

La fel, instanța de apel eronat a aplicat prevederile legale care nu urmau a fi aplicate și anume art. 1, 5, 7, 12 alin. (5), (6) din Legea nr. 913 din 30 martie 2000 cu privire la condominiul în fondul locativ, art. 355 Cod civil, precum și a depășit limitele obiectului apelului declarat, contrar prevederilor art. 373 alin. (1) și (2) CPC, ajungând la concluzii care nu au fost invocate de ÎM „Termogaz Bălți”.

Instanța de apel nu și-a motivat decizia prin faptul că nu a dat o apreciere probelor prezentate de dânsul și nu a îndeplinit obligațiile art. 373 alin. (2) CPC.

La 25 iunie 2021, în adresa ÎM „Termogaz Bălți” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Anatoli Gladciuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 102).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 4 mai 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 81), fiind recepționată de către recurent la 6 mai 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 83).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 iunie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Anatoli Gladciuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatoli Gladciuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Anatoli Gladciuc urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Anatoli Gladciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Anatolie Țurcan